

Victor Larsen: Under dette Lovforslags første Behandling fremhævede jeg, at Forslaget betød en meget væsentlig Forbedring i Forhold til den nugældende Ordning, en Ordning, som ganske afgjort er utilstrækkelig og uretfærdig, lidet effektiv med alle Byrderne paalagt ganske ensidigt, og jeg udtalte samtidig Ønsket om, at man i et Udvalg kunde komme til Enighed om forskellige Forbedringer, som vi fra vor Side ønskede.

Det nedsatte Udvalg har givet Forslaget en meget grundig Behandling, og Udvalget har haft flere Samraad med Ministeren. Jeg finder Anledning til at sige, at Ministeren har vist megen Smidighed og betydelig Imødekommenhed og Forstaaelse over for de Ønsker, der fra vor Side fremsattes. Naar jeg tager en enkelt Undtagelse med Hensyn til de af Flertallet tiltraadte Ændringsforslag, har det fra vor Side været let at blive enige med Udvalgsflertallet.

Forinden jeg imidlertid gaar over til at omtale de stillede Ændringsforslag, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger i Tilslutning til min Omtale af Forslaget ved første Behandling.

Naar Amterne nu overtager Snekastningspligten paa Landevejene, betyder dette en overordentlig Lettelse for en Række Kommuner, for en Række andre Kommuner betyder det ingen som helst Lettelse. Der sker med andre Ord dette, at Kommunerne ikke mere stilles lige, idet nogle Kommuner lettes ganske betydeligt i deres Udgifter i Modsætning til andre. Dette har vi peget paa, og vi har ønsket, at man kunde enes om, at Biveje, Klasse A, overgik til Amtet, saaledes at Amterne her fik Snekastningspligt. Det vilde dreje sig om 2 691 km Biveje. Men herudover ønskede vi, at de Sogneveje, som var Gennemkørselsveje f. Eks. fra en Amtsvej til en anden Amtsvej, maatte inddrages under Amternes Snekastningspligt.

Det er over for os ikke mindst fra Ministerens Side gjort gældende, at den nedsatte Vejlovskommission, som formenes at ville have endt sine Overvejelser i næste Rigsdagssamling, har dette Spørgsmaal stærkt under Overvejelse, og at man agter at foreslaa, at en Række af de betydeligste Bivejstrækninger Landet over overføres direkte til Amtets Vedligeholdelse. Dette har vi taget til Efterretning og derfor ikke ønsket at stille Ændringsforslag herom, men jeg peger paa, at vi stadig er af den Formening, at dette Spørgsmaal i høj Grad trænger til en Løsning.

Et andet Spørgsmaal, jeg ogsaa frem-

hævede, var Grusningen af Vejene. Der er blevet sagt, at Grusningen var egentlig ikke noget, der vedkom en Snekastningslov, men ser man Forholdet praktisk an, ved enhver, at efter et Snefald følger der, naar det da har nogenlunde betydelig Størrelse, glatte Veje. Ulykkernes Antal stiger ganske betydeligt, hvis ikke Vejautoriteterne lader foretage en tilstrækkelig Grusning. Atter her har man sagt til os, at dette var ogsaa et Spørgsmaal, som Vejlovskommissionen havde under Ventilation, men saa stærkt mener vi, at dette Spørgsmaal kræver sin Løsning, at vi i den Betænkning, der er skrevet, har peget paa Nødvendigheden af, at Vejautoriteterne, Amterne og Sognekommunerne, foretager tilstrækkelig Grusning.

Nu er jeg i de allersidste Dage blevet bekendt med, at der er noget paa Trap- perne, som hedder den individuelle Grusning. Dette er udlagt, at de forskellige Motorkøretøjer skulde kunne forsynes med to Grusningsapparater, som sættes i Funktion, naar Motorkøretøjet skulde bremse op, og som altsaa skulde overflødiggøre en Grusning fra Vejautoriteternes Side. Jeg ved ikke noget om, hvor meget det er prøvet, men jeg tillader mig at henstille, at dette Spørgsmaal gøres til Genstand for en dybtgaaende Prøvelse. For nægtes kan det ikke, at al Grusning, som den udføres, har den store Svaghed, at naar et forholdsvis beskedent Antal Motorkøretøjer er passeret, er Gruset hvirvlet ud i Siderne, og saa maa ny Grusning finde Sted. Skal en Grusning være effektiv paa nogenlunde stærkt trafikerede Veje, saa maa den udføres bogstaveligt hver Dag. Men jeg henstiller altsaa, at Spørgsmaalet om det, man kalder den individuelle Grusning, tages op til Undersøgelse.

Hvad de enkelte Ændringsforslag angaar, som er stillet af Flertallet, altsaa ogsaa af mit Parti, vil jeg gerne sige, at det under Punkt 2 stillede Ændringsforslag har vi fra vor Side sat en Del ind paa at faa ind. Det betyder nemlig, at Naturalarbejdet paa Amtets Veje skydes ud til det allersidste, at det kun kan anvendes i yderste Nødstilfælde. Helt undlade at benytte det kan man rimeligvis ikke, Forholdene i vort Land er dybt forskellige i de forskellige Amter; men givet er det, at saaledes som Motorpengene nu skal virke ogsaa paa disse Omraader, maa det være rimeligt, at man, saaledes som jeg ogsaa tillod mig at paapege ved første Behandling af dette Forslag, først tager de arbejdsløse i Arbejde, derefter anvender